

Nr 99.

Av herr **Jönsson** i Lund, *angående utredning om statligt stöd vid upprättande av särskilda ålderdomshem för dövstumma m. m.*

Under senare år ha flera reformer genomförts till gagn för de dövstumma i vårt land. Sålunda övertog staten år 1938 dövstumundervisningsväsendet. Yrkesutbildningen har i hög grad förbättrats och gjorts obligatorisk, och genom tillsättande av fem dövstumkonsulenter har en effektivisering av socialvården kommit till stånd. Vidare har en särskild anstalt för dövstumma med komplicerat lyte upprättats.

Beträffande vården av *dövstumma åldringar* ha emellertid inga särskilda åtgärder vidtagits från statens sida ehuru upprepade framställningar härom gjorts.

Behovet av det allmännas bistånd för upprättandet av särskilda ålderdomshem för dövstumma har sålunda kraftigt betonats även i statliga utredningar. I den av landshövding Munck af Rosenschöld år 1932 överlämnade utredningen framhölls bl. a., att de dövstumma på grund av sitt lyte voro nödsakade att leva mycket ensamma. De kunna endast med svårighet komma i förbindelse med sin omgivning. Det låge därför i sakens natur, att den börda, som häri genom lades på de dövstumma, skulle bli ännu tyngre, då de på grund av ålderdom, invaliditet eller andra orsaker icke längre hade förmåga att utfylla tiden med arbete. Ofta bleve de dövstumma intagna å kommunernas ålderdomshem. Men även i dessa hem finge de leva andligen isolerade, ty sällan funnes någon som förstode dem. Därför borde man kunna sammanföra ålderstigna och till arbete oförmögna dövstumma till särskilda mindre hem där de kunde bli omhändertagna av människor, som ägde nödig utbildning för att förstå dem. De redan upprättade anstalterna vore icke tillräckliga, och det kunde beräknas, att den enskilda omtanken icke skulle vara tillräckligt verksam för att utan understöd från det allmännas sida tillgodose behovet på ett tillfredsställande sätt. Staten borde därför understödja strävandena att åstadkomma och uppehålla sådana ålderdomshem genom bidrag till upprättandet av hemmen och till driftkostnaderna.

I tvenne andra utredningar angående de dövstummas problem, avgivna år 1936, framhölls likaså det behjärtansvärda i uppförandet av särskilda hem för dövstumma åldringar.

Sådana hem finnas nu inom Stockholms distrikt i Lidingö, inom Lunds di-

strikt i Hovmantorp, inom Vänersborgs distrikt i Öxnered samt i Härnösands distrikt. Tillsammans äro cirka 50—60 dövstumma intagna å dessa hem, vars verksamhet finansieras av föreningar till förmån för dövstumma. Då inga bidrag erhållas från vare sig stat eller landsting, ha emellertid i regel styrelserna för dessa hem stora svårigheter att kämpa med.

Då denna verksamhet synes vara förtjänt av statligt stöd och då det vidare synes uppenbart att behov av ytterligare sådana hem förefinnes, hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Ma:jt anhålla om utredning om statligt stöd vid upprättandet av särskilda ålderdomshem för dövstumma samt om statliga bidrag till driften av sådana hem, ävensom att utredningens resultat och de förslag, som av utredningen föranledas, måtte föreläggas riksdagen.

Stockholm den 21 januari 1949.

Folke Jönsson
i Lund.